

זֶס לְשׁוֹשָׁנִים

סגולות עצומות חג חנוכה

לע"נ מרת שושנה בת פרידה ז"ל נלב"ע כ"ו בסיון התשנ"ט

מהדורת "בית מרגלית"

לע"נ מרת מרים ארביב בת עזיה נלב"ע י"ז בשבט התשע"א

כסלו התשע"ב

יש הנהוגות לשבת הצי שעה ליד הנרות הדולקים (ובוראי שלא לעשות שום מלאכה), להסתכל על הנרות ולקרוא את מזמורי התהלים לפי הסדר הבא ליד הנרות:

ויהי, נעם אדני אלהינו עלינו; ומעשה ידינו, פוננה עלינו; ומעשה ידינו, פוננהו.
ויהי, נעם אדני אלהינו עלינו; ומעשה ידינו, פוננה עלינו; ומעשה ידינו, פוננהו.

ישב, בסתר עליון; בצל שדי, יתלונן. אמר לי, מחסי ומצודתי; אלהי, אבטח בו. כי הוא יצילך, מפח יקוש; מדבר הוות. באברתו, יסך לך ותחת כנפיו תחסה; צנה וסחרה אמתו. לא תירא, מפחד לילה; מחץ, יעוף יומם. מדבר, באפל יהלך; מקטב, ישוד צהרים. יפל מצדך, אלה ורכבה מימינך: אליך, לא יגש. רק, בעיניך תביט; ושלמת רשעים תראה. כי אתה יי מחסי; עליון, שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה; ונגע, לא יקרב באהלך. כי מלאכיו, יצנה לך; לשמך, בכל דרכיך. על כפים ישאונך: פן תגף באבן רגלך. על שחל ופתן, תדרוך; תרמס כפיר ותנין. כי בי חשק, ואפלטתו; אשגבהו, כי ידע שמי. יקראני, ואענהו עמו אנכי בצרה; אחלצהו, ואכבדהו. ארץ ימים, אשביעהו; ואראהו, בישועתי.

מזמור "יושב בסתר" עליך לקרוא שבע פעמים בקול, ופעם אחת בשקט (ביחד 8 פעמים) ולאחר מכן את הפרקים הבאים:

פרק ל': מזמור: שיר חנכת הבית לךוד. ארוממך יי, כי דליתני; ולא שמחת איבי לי. יי אלהי שועתי אליך, ותרפאני. יי העלית מן שאול נפשי; חייתני, מירדי בור. זמרו לי יי חסידיו; והודו, לזכר קדשו. כי רגע, באפו חיים ברצונו: בערב, ילין בכני; ולבקר רנה. ואני, אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם. יי ברצונך, העמדתה להררי עז; הסתרת פניך; הייתי גבהל. אליך יי אקרא; ואל אדני, אתחנן. מה בצע בךמי, בדתתי אל שחת: הוודך עפר; היגיד אמתך. שמע יי וחנני; יי היה עזר לי. הפכת מספדי, למחול לי: פתחת שקי; ותאזני שמחה. למען, יזמרך כבוד ולא ידם: יי אלהי, לעולם אודך.

בסוף כל המזמורים יש לומר את תפילת רבי נחוניא בן הקנא:

אָנָּא בְּכַח. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה : (אב"ג ית"ץ)
קָבַל רַנַּת. עֲמָךְ שִׁגְבָנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : (קר"ע שט"ן)
נָא גְבוּר. דּוּרְשֵׁי יַחֲוּדְךָ. כְּכַבַּת שְׁמַרְם : (נג"ד יכ"ש)
בְּרַכְם טַהֲרַם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמַלְם : (בט"ר צת"ג)
חֲסִין קָדוּשׁ. בְּרוּב טוּבְךָ. נַהַל עֲדַתְךָ. : (חק"ב טנ"ע)
יַחֲיד גְּאֵה. לְעֲמָךְ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ : (יג"ל פז"ק)
שׁוּעַתְנוּ קָבַל. וְשִׁמְעַ צַעֲקָתְנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. (שק"ו צי"ת)

ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

במשך התפילות יש להסתכל על הנרות ולשאוב את האור הגנוז אחרי התפילות זאת שעת רצון גדולה ועצומה להתפלל לרפואה, זיווג, פרנסה טובה ולכל הישועות נר ראשון, נר שמיני וראש חודש שחל בחנוכה להשתדל שלא לעבוד בכלל.

- ◆ נר שמיני של חנוכה סגולה להתפלל לזרע של בר קיימא.
- ◆ צריך לעשות תנאי בפרוש שאינה מקצה את השמן למצוות נרות חנוכה אלא כשעור המצווה (חצי שעה מזמן הדלקתם) ואז אפשר להשתמש בשמן לכל הדעות, את השמן שנשאר כל יום מהנרות שכבו לשים בצנצנת ולשמור סגולה לרפואה שלמה ולמחלת השושנה למרוח על מקום החולי, את הפתילות לשים בשקית ולשמור לפסח לשרוף אותם עם החמץ.
- ◆ רצוי מאוד בחג סוכות הבא לתלות שמן זית בסוכה, להשאיר אותו עד סוף החג שישאב את כל קדושת האושפיזין ובשמן זה סגולה עצומה להדליק נרות חנוכה להקמא שכינתא מעפרא למען ה' יתברך בקרוב גאולה שלמה בביאת משיח צדקו ובנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימנו כי אתה שומע תפלה.

ניתן להשיג בלנ"ד בבית משפחת ארביב רח' הפורצים 10/2 נתניה או בפלאפון : 050-4143613 או בדוא"ל: alon@shtaygen.co.il
הגיליון יוצא לעילוי נשמת נר"ן
הרבנית הדגולה מרגלית בת זכיה ז"ל
אשת חבר למרן פאר הדור הראש"ל רבנו עובדיה יוסף שליט"א
נשיא מועצת חכמי התורה

פרק לג: רָגְנוּ צְדִיקִים, בִּיּוֹי; לְיִשְׂרָאֵל, נִאֲוָה תְהַלֵּה. הוֹדוּ לַיהוָה לְיַי בְּכִנּוֹר; בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר, וְזָמְרוּ לוֹ. שִׁירוּ לוֹ, שִׁיר הַדָּשׁ; הִיטִיבוּ נֶגֶן, בְּתוֹרַעְתָּה. כִּי יִשָּׂר דְּבַר יְיָ; וְכָל מַעֲשָׂהּוּ, בְּאִמּוֹנָה אֶהֱב, צְדָקָה וּמִשְׁפָּט; חֶסֶד יְיָ, מִלְּאֵה הָאָרֶץ. בְּדַבַּר יְיָ, שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ; וּבְרוּחַ יְיָ, כָּל צְבָאָם. כִּנּוֹס כְּנֹד, מִי הַיָּם; נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת. יִירָאוּ מִיּוֹי, כָּל הָאָרֶץ; מִמָּנּוּ יִגְרוּ, כָּל יִשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי; הוּא צִוָּה, וַיַּעֲמֹד. יְיָ, תִפְּרֵר עֲצַת גּוֹיִם; הִנְיָא, מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ, לְעוֹלָם תַּעֲמֹד; מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ, לְדֹר וָדֹר. אֲשֶׁר־י הַגּוֹי, אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו; הָעַם, בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ. מִשְׁמַיִם, הִפִּיט יְיָ; רָאָה, אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. מִמִּכּוֹן שָׁבַתוֹ הַשְּׁגִיחַ אֶל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ. הַיֵּצֵר יַחַד לִפְסָם; תִּפְּבִין, אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. אֵין הַפְלָא, נוֹשָׁע בְּרַב חֵיל; גְּבוּרָה, לֹא יַנְעִיל בְּרַב כֹּחַ. שִׁקַּר הַסּוֹס, לַתְּשׁוּעָה; וּבְרַב חֵילוֹ, לֹא יִמְלֹט. הִנֵּה עֵינַי יְיָ, אֶל יִרְאָיו; לַמִּיחַלִּים לַחֲסֹדוֹ. לְהַצִּיל מַמּוֹת נַפְשָׁם; וּלְחַיּוֹתָם, בְּרַעֲב. נַפְשָׁנוּ, חֲפַתָּה לַיהוָה; עֲזָרְנוּ וּמִנְּנָנוּ הוּא. כִּי בּוֹ, יִשְׂמַח לְבַבְנוּ; כִּי בְשֵׁם קְדְשׁוֹ בְטַחְנוּ. יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ; כַּאֲשֶׁר, יַחֲלֵנוּ לְךָ.

לאחר מכן תקרא את פרק 53 בצורת האנורה או כמיון לאחלה!

למנן עֲרַבֵּנּוּ נַגְי
 ארץ נַתְנָה יְבוּלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים מִיִּשְׂרָאֵל
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אָרֶץ
 נ תַּמְזַז מִזֹּר שִׁיר
 יוֹדוּ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּ עַמִּים כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְדַעַת בְּאֵרֶץ הַרְבֵּי כָּל גּוֹיִם וְיִתְּנוּ אֹתוֹ אֲחֵי אֱלֹהִים יַחֲנּוּ וַיִּבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֲחֵי אֱלֹהִים

בארץ תַּנְתֵּם סֵלָה

פרק סז: (לאותן שמתקשות בקריאת צורת המנורה) לְמַנְעֵחַ בְּנִגְינַת, מְזֻמּוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים, יַחֲנּוּ וַיִּבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתְנּוּ סֵלָה. לְדַעַת בְּאָרֶץ הַרְבֵּה בְּכָל גּוֹיִם, יִשׁוּעַתְךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ, עַמִּים כָּלָם. יִשְׂמַחוּ וַיִּרְנְנוּ, לְאֲמִים: כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים, בְּאָרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ, עַמִּים כָּלָם. אָרֶץ, נָתַנָּה יְבוּלָה יִבְרַכְנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ, כָּל אֲפָסֵי אָרֶץ

פרק יט: לְמַנְעֵחַ, מְזֻמּוֹר לְדוֹד. הַשְּׁמַיִם, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל; וּמַעֲשֵׂה יְדִיו, מְגִיד הַרְקִיעַ. יוֹם לְיוֹם, יִבְיַע אָמַר; וְלַיְלָה לְלַיְלָה, יִתְנַה דַּעַת. אֵין אָמַר, וְאֵין דְּבָרִים: בְּלִי, נִשְׁמָע קוֹלָם. בְּכָל הָאָרֶץ, יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצֵה תֵבֵל, מְלִיחָם; לְשִׁמְשׁ, שָׁם אֶהֱל בָהֶם. וְהוּא בְּחֻתָּן, יֵצֵא מַחֲפָתוֹ; יִשִּׁישׁ כְּגַבּוֹר, לְרוּץ אֶרֶץ. מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם, מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם; וְאֵין נִסְתָּר, מַחֲפָתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמַיְמָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ; עֲדוּת יְיָ נְאֻמָּנָה, מַחֲכִימַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל, מְשִׁמְחֵי לֵב; מַעֲוֹת יְיָ בְּרָה, מְאִירַת עֵינַיִם. יִרְאֵת יְיָ, טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד: מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֶמֶת; צְדָקוֹ יַחֲדוּ. הַנְּחַמְדִים מִזֶּהֱב, וּמִפּוֹ רֵב; וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ, וְנִפְתַּת צוּפִים. גַּם עֲבָדְךָ, נִזְהָר בָּהֶם; בְּשִׁמְרָם, עֶקֶב רֵב. שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין; מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי. גַּם מְזוּדִים, חֲשָׂךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזוֹ אֵיתָם; וְנִקְיִתִי, מִפִּשַׁע רֵב. יְהִיו לְרֵצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ: יְיָ, עֲזָרִי וְנִצְּלִי.

פרק ק: מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה: הָרִיעֵנו לַיהוָה, כָּל הָאָרֶץ. עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה; בְּאוֹ לְפָנָיו, בְּרִנְנָה. דַּעוּ כִּי יְיָ, הוּא אֱלֹהִים: הוּא עֲשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ, וְצֵאֵן מְרַעִיתוֹ. בְּאוֹ שְׁעָרָיו, בְּתוֹדָה חֲצֵרְתָיו בְּתַהֲלָה; הוֹדוּ לוֹ, בְּרָכוּ שְׁמוֹ. כִּי טוֹב יְיָ, לְעוֹלָם חֲסִדוֹ; וְעַד דֹּר וָדֹר, אִמּוֹנָתוֹ.

פרק קלג: שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדוֹד: הִנֵּה מַה טוֹב, וּמַה נָּעִים שָׁבַת אֲחֵים גַּם יַחַד בְּשִׁמְן הַטּוֹב, עַל הָרֹאשׁ יִרְד, עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֹן: שִׁירָה, עַל פִּי מְדוּתָיו. כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירָה, עַל הַרְרֵי צִיּוֹן; כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ, אֶת הַבְּרִכָּה חַיִּים, עַד הָעוֹלָם.